

ВИКТОР ЮГО ОТ ШЕСТ ХИЛЯДОЛЕТΙΑ ВОЙНАТА...

Превод от френски: Пенчо Симов, 1978

chitanka.info

*От шест хилядолетия войната
харесва на народите в света,
напразно бог с десницата си свята
звезди създава и твори цветя.*

*Небесният простор с лъчи от злато,
гнездото нежно и цветецът лек
не отстраняват лудостта, която
владее заслепения човек.*

*Победа кървава над враговете —
това е жребият, от нас мечтан;
наместо със звънци на вратовете
тълпи-стада вървят след барабан.*

*И кървавата слава с колесници
лети победно в облаци от прах,
прегазва всички майки мъченици
и всички страдащи дечица с тях.*

*Стремим се все към щастие сурово:
„Да мрем!“ Това е нашата съдба:
да имаме в устата си отново
вкуса горчив на бойната тръба.*

*Блести стомана, лагер задимява,
войникът, бледен, тръгва да руши,
топовният гърмеж възпламенява
невзрачните и мрачните души.*

*И всичко туй — за разни господари,
които подир всяка схватка зла
ще си разменят комплименти стари,
догдето гният вашите тела,*

догдето из праха и треволяка
чакали, лешояди от леса
по костите ви ще тършуват в мрака
дали остават някакви меса!

И ни един народ не позволява
съседа му да бъде жив и здрав;
внушават ни във бой да търсим слава,
раздухват глупостта ни в бесен гняв.

Руснак е този! Сваляй го от коня!
Хърват е онзи! Огън бий, безспир!
Това е правилно. Защо пък оня
не носи син, а чието бял мундир?

Премахвам някого, подир което
изпъчвам гордо своите гърди,
защото той престъпник беше, ето:
посмял от татък Рейн да се роди.

За Розбах и за Ватерло^[1] ще трябва
да се мъсти! Човек е помрачен
и силата на разума отслабва,
сред сеч и мрак угасват ден след ден.

От ручеите може да се пие,
в гората да се вдишва аромат,
в мечти и обич да живеем ние,
но всеки готви смърт за своя брат.

Секат се, стръвно мушкат вдясно, вляво,
в борба се сплитат мишци, рамене
и ужасът с ръце се вкопчва здраво
във гривите на буйните коне.

А тук зората грее над простора!
Наистина се удивлявам аз,

*че е възможно да се мразят хора,
догдето пеят птиците над нас.*

---

[1] *За Розбах и за Ватерло...* — Места, където френската армия загубила сражения. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.